

SZABÓ LÁSZLÓNÉ

Az egységes alapú képzés a vegyipari területen

Iskolánk, a Petrik Lajos Vegyipari Szakközépiskola saját kérésére, 1979-ben csatlakozott az Ágoston professzor úr vezetete egységes alapú középiskolai kísérlethez. A kísérletben számos tapasztalatot szereztünk az elmúlt 10 év alatt. Tapasztalataink birtokában alakítottuk ki azt az oktatási modellt, a hozzá kapcsolódó tanterveket, amelyek szerint ma az egész iskolánk működik. Ez a modell ma már nem kísérlet, hanem az MM által engedélyezett alternatív képzési forma.

Az egységes alapú szakközépiskolai rendszer tapasztalataink alapján a legjobb működő oktatási forma az elméletigényes szakmát oktató rendszerek között. Ez nem véletlen: tudásunk szerint ez a középiskolai kísérlet egyedülálló volt a tekintetben, hogy *10 év tapasztalataira építve, az évek során a tantervet folyamatosan jobbitva, az új ötleteket beépítve alakította ki jelenlegi rendszerét.* Nem elkapkodott, hanem megbízható méréseken alapuló, tudományosan értékelt rendszerről van alább szó.

A Petrik Lajos Vegyipari Szakközépiskolában kialakult egységes alapú képzési rendszer

1. *Az első két évben a vegyipari szakma alapoza mellett tanított közismereti tárgyak a gimnáziumok törzsanyagát tanítják, azaz egységesen alapoznak a szakközépiskola vegyipari ágazata illetve a gimnáziumi továbbtanulás számára;*
2. *a második évet egy, az első két év anyagát felölelő záróvizsga fejezi be;*
3. *a harmadik évtől a képzés három ágon folyik:*

- a. általános vegyipari ágon,
- b. a gimnáziumi ágon, illetve
- c. a szakmunkás leágazáson;

- a. az általános vegyipari ágon a tanulók a negyedik év végén érettségit és 813 számú általános vegyész szakmunkásbizonyítványt szerezhhetnek;
az ötödik év végén az arra érdemesek technikus képesítést nyerhetnek a
 - 43. számú általános vegyész, vagy
 - biotechnológus, illetve
 - gumi- és műanyagipari technikus szakokon;

b. a gimnáziumi leágázáson különbözeti vizsga nélkül folytathatják az arra érdemes tanulók tanulmányait

- magyar-történelem illetve
- biológia-kémia

fakultációs rendszerben, és természetesen a negyedik év végén gimnáziumi érettségi bizonyítványt szerezhetnek;

c. a szakmunkás leágázás nappali tagozatán a harmadik osztály végén a 810. számú vegyipari ágazat szakmájában érettségi nélküli szakmunkás oklevelet szerezhetnek.

A szakmunkás oklevél birtokában ugyancsak iskolánkban, az ifjúsági osztályban további két év alatt – immár munka mellett – módjuk van a tanulóknak az érettségit is megszerezni.

Az első két év egységes alapozása

Iskolánk a nyolcadik osztályt végzett tanulókat nagy számban fogadja. Mindig is évfolyamonként legalább 5 párhuzamos osztályunk szokott lenni, az idén*, – a demográfiai csúcsra tekintettel – hat új első osztályt iskoláztunk be 38-38-as osztálylétszámokkal.

Valamennyi osztályunkban az első két évben azonos a képzési cél, az Ágoston-kísérleten alapuló alternatív tantervek szerint tanítunk.

Az egységes alapú képzés célja az első két évben a magas szintű általános műveltség biztosítása mellett a vegyipari szakma kellő megalapozása. A közismereti tárgyak anyaga lehetővé teszi a második osztály utáni pályamódosítást, a gimnáziumi leágázáson való továbbhaladást. A szakmai alapozó és a szakmai tárgyak biztosítják a vegyipari ágazaton a műszaki pályára készülőknek a továbbtanulást.

Az első két év tantervi anyaga a fenti alapvető célkitűzéseken kívül feladataul tűzi ki, hogy a tanulóknak képességeit széleskörűen kibontakoztassa. A szakközépiskolába iratkozott tanulók nagy százaléka olyan családi háttérrel rendelkezik, amely ezt nem képes biztosítani a gyermek számára. Sok olyan tanuló van, aki 14 éves koráig még nem volt soha egyetlen kiállításon, hangversenyen, operában, stb. Fontos feladatunk tehát a gyermekek figyelmét a szépre, az igazi értékekre ráirányítani, megszerettetni velük a zenét, ránevelni őket arra, hogy „ne menjenek el a szép mellett”, nyitott szemmel járjanak a világban, igényeljék a további életükben is a művészi élményeket. Az iskola ezt a feladatát nemcsak a tanórán kívüli öntevékeny diákköri foglalkozásokon oldja meg, hanem ezt célozza az első két év oktatási programjában helyet ka-

* az 1989–90-es tanévben

pó ének-zene illetve a rajz-műalkotáselemzés tárgyak oktatása is. Mióta tantervi anyagként külön is – nem csak az irodalom és történelem tárgyak keretében – foglalkozunk művészeti témákkal, megnőtt a tanulók ilyen irányú érdeklődése: agyagozó öntevékeny diákkört alakítottak, ahol az ügyeskezdő formázók rendszeresen rendeznek kiállítást munkáikból, irodalmi színpadot hoztak létre, zene-kört alakítottak stb.

Az a tény, hogy az alapozó időszakban nagyobb gondot fordítunk a tanulók általános műveltségének kiszélesítésére, intelligenciájuk növelésére, megtérül a későbbiekben a szakmai ágon illetve a szakmunkás leágazásban továbbtanuló gyermekek esetében is.

A közbülső vizsga

A második osztály végén tanulóink vizsgát tesznek azokból a tantárgyakból, melyek

- a. érettségi tárgyak vagy
- b. szakmai alapozó tárgyak illetve
- c. tanításuk befejeződik a második év végén.

A vizsgák szervezésére május hónap második felében kerül sor. *Célja* az orientáció mellett elsősorban az *első két év anyagának alapos átisméltése* illetve az érettségi vizsgákhoz hasonló *vizsgaszituáció teremtése*. A vizsgákról – melyeket nyolc éve minden évben lefolytatunk – igen kedvező tapasztalataink vannak. Tanáraink, diákjaink komolyan veszik őket, kollégáink alaposan felkészítik tanítványaikat. A szóbeli magyar-történelem záróvizsgán az iskola vezetősége, a munkaközösségvezető illetve a szaktanár előtt, tehát igazi „vizsgabizottság” előtt kell vizsgázni a tanulóknak. Jó próba ez számukra a majdani érettségire. Kollégáink presztizskérdést csinálnak abból, hogyan szerepel osztályuk a záróvizsgákon. A vizsga eredménye nem meghatározó a tanulók évvégi osztályzatát illetően, de befolyásolja azt.

Az érettségizett általános vegyész szakmunkás képzés

Az egyenes ágú vegyész képzésben csak azok a tanulók tanulhatnak tovább, akiknek az első osztályos évvégi illetve a második osztályos félévi *tanulmányi átlageredménye a 2,5 átlagot meghaladja* (nem számítva a testnevelés, a rajz, műalkotáselemzés és az ének-zene tantárgyak osztályzatait). Tapasztalataink ugyanis azt igazolták, hogy az elégséges eredményű tanulók közül a szakkö-

zépiskola harmadik osztályában – a gyenge alapozás miatt még a jobb képességű tanulók esetében is – az év során igen nagy a lemorzsolódás.

A második osztály utáni *szelekció* már az első osztálytól kezdve *maximális erőlködésre készíti a tanulókat*, ha biztosítani akarják a maguk számára az egyeneságú, érettségizett, általános vegyész szakmunkásképzésben való részvételt. Azt felesleges hangsúlyozni, hogy ez nemcsak az általános vegyész szakra való bejutás előnyét jelenti a tanuló számára, hanem egyúttal az alapozó tantárgyak szilárdabb ismeretét is. A jobb képességű, megfelelő szorgalmú tanulókkal *eredményesebb munkát lehet majd a harmadik és negyedik osztályokban végezni*, a „mércét megfelelően magasra lehet tenni”. Hogy ez valóban így van, igazolják az ilyen rendszerű osztályokban végzett tanulóink OKTV-ben illetve OSZTV-ben elért sikerei, az érettségi elnökök jegyzőkönyvben rögzített megállapításai, az érettségi eredmények, a szaktanácsadás által végzett országos felmérők eredményei. Pedig az utóbbi években az iskolánkat nem ostromolják a jeles és kitűnő általános iskolai eredménnyel büszkélkedő diákok, inkább a közepesek választják a vegyipart életpályaként. Hogy mégsem kellett iskolánknak az érettségi illetve az általános vegyész szakmunkásvizsga emelt követelményeiből engedni, az ennek az alapozásnak illetve a szelekciónak köszönhető.

Az a tény, hogy az *egységes alapozású szakközépiskolai tantervek lehetővé teszik az érettségi mellett a szakmunkásbizonyítvány megszerzését is*, a továbbtanulni nem kívánóknak jó kereseti, elhelyezkedési lehetőséget ad, az iparnak pedig megfelelően képzett, intelligens szakmunkásokat biztosít. A szakmunkás oklevél birtoklása fontos azoknál a tanulóknál is, akik negyedik osztály után egyetemre kerülnek, de ott a tanulmányaikat abba kell hagyniok. (Az állami modell 2+3-as rendszerű oktatásában résztvevő, érettségizett, egyetemi felvételt nyert, de onnan kimaradt vagy esetleg kibukott tanulók számára a szakmai végzettség hiánya komoly gondot okoz.)

Az érettségi után munkába álló, általános vegyész szakmunkásbizonyítvánnyal rendelkező tanulóink a munkahelyeken igen jól helytállnak. A vállalatok szívesen alkalmazzák a petrikes diákokat, *egy-egy végzős tanulóra átlagosan 4-5 állás kínálat jut*. Az a 11 vegyipari vállalat, *amellyel iskolánk együttműködési szerződést kötött*, tanulóinkat már *harmadik-negyedik osztályos korukban ösztöndíj-szerződéssel magához köti*, *így akarván biztosítani*, hogy diákjaink végzés után náluk dolgozzanak majd.

A technikusképzés

Az egységes alapú szakközépiskolába iratkozott tanulók tisztában vannak az-
zal, hogy bár *megfelelő tanulmányi eredmények birtokában 5 év alatt technikus
lehet* belőlük, de míg odáig elérnek, kétszeri „rostán” kell fennmaradniuk. *Az
első szelekció* – a fentiekben ismertetett módon – *a második osztály után kö-*
vetkezik be, míg a második „rostára” a negyedik év végén kerül sor. A negyedik
osztály végén tanulóinknak már az érettségi mellett van egy igen jó, széleskör-
ben hasznosítható szakmunkásbizonyítványuk, így az iskola a gyengébb ered-
ménnyel végzetektől „lelkiismeret furdalás nélkül” búcsút vehet, és valóban
csak a legjobbabból indítja a szükségletnek megfelelő szakon, az üzemek által
igényelt számban a technikusi osztályokat.

Az ötödik osztályba jelentkezők között előbb a tantestület egésze dönt, va-
jon a négy éves munka, emberi magatartás alapján elfogadja-e a tanuló jelent-
kezését. Nyilván az a tanuló, akivel számos fegyelmi, munkaerkölcsi, tanulmá-
nyi probléma volt, nem lesz jó alsó- illetve középszintű vezető leendő munka-
helyén, nem javasoljuk tehát a nappali tagozaton a technikusi tanulmányok
folytatására. Azok közül a tanulók közül, akiknek jelentkezését a tantestületi
konferencia elfogadja, a tanulmányi eredmény dönt a felvételtől: a továbbta-
nulás szempontjából pontot jelentő tárgyak mellett (maximum 60 pont) az
érettségin további maximum 35 pontot lehet szerezni. A szerzett pontok alap-
ján a felvételi helyek figyelembevételével alakul ki a leendő ötödik osztályo-
sok névsora.

Az a tény, hogy *technikusképzés egy általános vegyész szakmunkás képzésre
épül, a vegyipari üzemek munkaerőgazdálkodását segíti, kiküszöböli a technikus
túlképzés veszélyét, és az ipar igényei szerinti szakosítást is lehetővé teszi. Az üze-
meknek csak egy évvel előbb kell jelezni a technikusi létszámgigényüket, s mi asze-
rint iskolázzuk be a technikusi osztályokat. Ez az oktatási rendszer tette lehető-
vé, hogy engedve az ipar igényeinek, biotechnológus technikus illetve gumi- és
műanyagipari technikus képzést* indíthatunk be az *általános vegyésztechnikus
képzés mellett.* A fenti szakokon nem volt még képzés eddig az országban, és a
jelenlegi érvényben levő műszaki középiskola állami modelljének tanterveire
építve nem is valósítható az meg. Ilyen képzés *kizárólag az egységes alapú, al-
ternatív tanterv szerint tanító* vegyipari iskola *ötödik osztályában lehetséges,* ho-
lott az ipar igencsak igényli ezeken a szakokon az általános vegyipari ismere-
tek birtokában levő szakosított technikusokat.

Az 1989/90-es tanévben az ipari igényeknek megfelelően két általános ve-
gyész és egy biotechnológus technikusi osztályt indítottunk. Az 1990/91-es

tanévben a gumi- és műanyagipari szakemberek hiányára való tekintettel minimum egy ilyen szakos ötödikes osztályt is be kell majd iskoláznunk.

Nyelvvizsga a technikusai képesítő vizsgán

Az Ágoston-kísérlet eredeti tanterveiben is fontos szerepet kapott a nyelvoktatás. A kísérleti tapasztalatok bizonyították, hogy nem okoz megoldhatatlan problémát a szakmai képzés mellett a második idegen nyelv tanítása. Iskolánkban a kísérlet kezdetétől fogva orosz és angol nyelvet tanítottunk. A diákok szívesen tanulták a második idegen nyelvet, éltek a felsőbb évfolyamokon is a fakultatív nyelvtanulás lehetőségével.

Azóta már országosan belátták, hogy egy érettségizett szakmunkásnak, de különösen egy technikusnak rendkívül fontos a nyelvtudás, így a műszaki középiskola állami modelljének tanterveibe is bevezették a második idegen nyelvet.

Iskolánkban szeretettük volna túllépni eddigi eredményeinket, ezért külön engedély alapján módosítottuk a kísérlet keretein belül a nyelvoktatásunkat a következők szerint:

– az első és második osztályokban az egyik nyelvet tanítjuk csak, de intenzív módon, heti 4-4 órában.

A második idegen nyelv tanítását a harmadik és negyedik osztályban végzzük ugyancsak heti 4-4 órában;

– azok a tanulók, akik el akarják kezdeni a második idegen nyelvet már az első és második osztályban, heti 2-2 órában fakultatív tárgyként felvehetik. Természetesen a fakultatív csoportok között az előképzettségnek megfelelően egyaránt indítunk kezdő és haladó csoportokat is.

Fakultációs órák keretében természetesen az első és második osztályban tanult idegen nyelvet a harmadik és negyedik osztályban továbbra is felvehetik a diákjaink heti 2-2 órában. Szeretnénk biztosítani az egyetemre pályázóknak a lehetőséget, hogy minél több tanulónk már az érettségivel egyidőben középfokú vizsgát tehesen, mely az egyetemre való bejutásuk esélyeit növeli.

Az ötödik osztályban a nyelvoktatást heti 4 órában tovább folytatjuk. Elképzelésünk szerint a *technikusi képesítő vizsga követelményei közé sorolnánk legalább az alapsokú nyelvvizsgát valamelyik nyelvből*. A tanuló év elején eldöntheti, hogy melyik tanult nyelvből kíván vizsgát tenni, s az ötödik osztályban a heti 4 órában ezt a nyelvet tanulja majd.

A nyelvvizsgával kapcsolatosan tapasztalatunk még nincs, hiszen a nyelvi kísérletben résztvevő tanulóink még csak második osztályosok. A heti 4 óras

nyelvtanítás elmúlt évi tapasztalatai nyelvszakos kollégáink szerint kedvezőek, s a fakultációs lehetőségekkel is sok első és második osztályos tanulónk él.

A gimnáziumi leágazás

Az Ágoston-kísérlet egyik kiinduló pontja az volt, hogy a 14 éves tanuló nem tudja még önállóan, képességeit figyelembe véve megválasztani pályáját, általában a szülő választ a számára iskolát. Ez a tény vitathatatlan. Tapasztalataink azonban azt igazolták, hogy ez elsősorban a gimnáziumokba jelentkező tanulóknál áll fenn. Azok a tanulók, akik a szakiskolát – így például a vegyipari szakközépiskolát – választják 14 éves korukban, az illető szakma iránt – nevezetesen a kémia iránt – az átlagosnál nagyobb érdeklődést mutatnak. Ez az érdeklődés nem lankad, a legtöbb tanulónk kitart eredeti elképzelése mellett, és végzés után is szinte 100 %-osan a szakmában helyezkednek el.

Kivételek persze mindig akadnak. Öt-hat párhuzamos osztályunkból úgy gondoltuk, hogy minden évben összejöhet 14-15 fő, akik nem műszaki egyetemeken kívánnak majd továbbtanulni, hanem esetleg az orvosi, gyógyszerészi, biológusi, biokémikusi pálya vonzza őket, sőt esetleg a humán tárgyak szeretete miatt bölcsésznek, jogásznak vagy tanárnak kívánnak menni. A pályát módosítani kívánó tanulók az egységes alapú képzést a harmadik osztálytól kezdve különbözeti vizsga nélkül a gimnáziumi tantervek szerint tanulva folytatják. Hogy ne kelljen iskolát változtatni ezeknek a tanulóknak – mert a tapasztalat azt mutatta, hogy ez a két év után már nehezen megy – iskolánkban szerveznénk harmadikos gimnáziumi osztályt magyar-történelem illetve biológia-kémia fakultációval. Természetesen, ezt a leágazást csak a jó tanulóknak, azaz 4,0 átlag feletti tanulóknak ajánljuk, akik a sikeres érettségi után eséllyel pályázhatnak a választott egyetemre, főiskolára. Annak ellenére, hogy az iskola részéről a szándék adott a gimnáziumi osztály szervezésére, a tanulók nem élnek a lehetőséggel. Azt mondják, az elsődleges céljuk, hogy az érettségi mellett legyen szakképesítés is a kezükben. Nem mondanak ugyan le a más irányú egyetemi továbbtanulásról, de a szakmai tárgyak tanulása mellett vállalják a humán tárgyakból az egyetemi előkészítőkre való járást és a pluszmunkát a felvételi tárgyak tanulása vonatkozásában. Ha nem sikerül a felvételi, biztonságérzetet és kenyeret ad számukra a szakmunkásbizonyítvány. A leágazás lehetőségét azért a továbbiakban is fenn kívánjuk tartani, s ha 1-1 évben összjön egy tanulócsoport, el is fogjuk indítani.

A szakmunkás leágazás

Az első két év és a további szakközépiskolai osztályok tanterveinek nehézségi foka lényeges különbséget mutat. Az alapozó első és második osztály után a szakmai tárgyak fajsúlyukat és tömegüket tekintve egyaránt komoly erőpróba-ra teszik a szakközépiskolai ágon tanuló diákjainkat. *A megnövekedett követelményeknek azok a tanulók, akik az alapozó tanulmányokat csak gyenge elégséges szinten végezték el, nem tudnak megfelelni, a harmadik osztályban sajnos kibuknak.* A lemorzsolódás a harmadik évfolyamról átlagosan 10-12 % volt a régebbi időszakban.

A harmadik osztályból kibukott tanulók előtt eddig nem volt más választás, mint hogy vagy elmentek valamelyik hároméves szakmunkásképző intézetbe, és ott újra kezdték egy másik szakma tanulását, vagy pedig – 17 évesek lévén – elmentek dolgozni, de a vegyüzemek is csak segéd-, legfeljebb betanított munkásként alkalmazhatták őket.

A gyenge tanulmányi eredményű tanulóink érdekében indítottuk be a második osztály utáni 1 éves szakmunkás leágazást. Elképzeléseink találtak az üzemi érdekekkel is. A gyárak ugyanis a jól képzett technikusok és érettségizett, intelligens általános vegyész szakmunkások mellett igénylik a szűkebb szakmában képesített, nem érettségizett szakmunkásokat is.

E szakmunkás leágazás megszervezésében, a tantervek kidolgozásában jó partnerre találtunk a Kőbányai Gyógyszerárugyárban. A gyár örömmel ajánlotta fel a leágazásban tanuló gyerekeink képzésében a részvételt: rendelkezésünkre bocsátotta a jól felszerelt tanüzemét, tanlaborját, oktató kabinetjét. A tanulók elsősorban a gyárban alkalmazott technológiákon keresztül sajátítják el a tananyagot és szereznek 810 számú szakmában egy év alatt szakmunkás bizonyítványt. A leágazásban tanuló osztály tanítására igyekszünk a legjobb pedagógusokat megnyerni, akik olyan szinten készítik fel a gyerekeket a szakmunkás vizsgára, hogy ott mindnyájan helyt tudjanak állni.

A leágazásban az elmúlt tanévben 14 tanítványunk végzett. Valamennyien a Kőbányai Gyógyszerárugyárban helyezkedtek el végzés után, így a gyár sem csalódott reményeiben. Az üzemi vélemények szerint tanulóink jobban beválnak a munkában, mint azok a szakmunkás tanulók, akik ugyanezt a képesítést a hároméves szakmunkásképző intézetben szerezték meg.

A leágazás sikerét mutatja az a tény, hogy már más vállalat és szakma is bejelentette igényét erre a képzési formára. A TAURUS Gumiipari Vállalat minden segítséget megad az iskolának, ha a jól képzett szakmunkásban való hiányából eredő gondjaikon segítünk, azaz a leágazásban képezünk számukra

814 számú gumifeldolgozó szakmában szakmunkásokat. A következő tanévben a leágazást ebben a szakmában fogjuk indítani.

Ez a képzési forma jól alkalmazkodhat a vállalati igényekhez, az iskola és a vállalatok közötti kapcsolatot szorosabbá teszi, a vállalatok jobban érzik érdekeltségüket a képzésben. Az érdekeltség a részükről nyújtott anyagi támogatásban nyilvánulhat meg, így az iskola is jól jár, hiszen korszerű eszközökkel szerelheti fel a laboratóriumait, a vállalat pedig a speciális feladatok ellátására is kiképzett szakmunkásokat kap.

Örvendetes, hogy a leágazásban végzett tanulóink valamennyien folytatják a tanulmányaikat a dolgozók középiskolájában. A szakközépiskola első-második osztályában tanultak alapján őket különbözeti vizsga nélkül e hároméves iskolatípus második osztályába vehetjük fel. Az osztályt együtt tartva olyan időbeosztást teremtettünk számukra, hogy munka mellett végezhetik tanulmányaikat, és két év alatt megszerezhetik a középiskolai érettségit.

A gyengébb képességű tanulók számára ez az elágazás összességében 5 év alatt biztosítja az érettségit, a szakmunkás bizonyítványt. *Nem zsákutca* tehát a leágazás, csupán a harmadik osztálytól szétválasztja a szakmai és a közismereti tárgyak tanítását: előbb megtanulják a szakmát, e közben közismereti tárgyakkal gyakorlatilag alig foglalkoznak, majd a szakképesítés birtokában sajátítják el az általános műveltséget nyújtó ismereteket és tesznek érettségit. E két oklevél birtokában az esti-szintű tagozaton technikus oklevelet szerezhetnek, sőt felsőfokú tanulmányok folytatására is jelentkezhetnek.

Összegezve

Az Ágoston-kísérletre alapuló szakközépiskolai modell tapasztalataink szerint igen jól bevált.

Iskolánk *fő profílija* természetesen a *vegyész technikus képzés*, de ezzel a rendszerrel úgy lehet „minőségi technikusokat” képezni, hogy a technikussá nem képzett tanulókról is gondoskodunk, hogy ne vesszenek el a vegyipar számára.

A modell előnyeit az alábbiakban összegezhetjük:

– az ötéves technikusképzés az első osztálytól kezdve lineáris tanterv szerint halad;

– a *kétszeri szelekció* az első osztálytól kezdve minden évben maximális erőfeszítésre készíti a tanulókat;

– a második osztály utáni *vizsga az alapozást megerősíti*;

– a *negyedik osztály végén az érettségi mellé általános vegyész szakmunkás bizonyítványt is ad*;

- *nem kell második osztály után bontani az osztályokat szakmunkás (2+2) illetve technikus (2+3) rendszerű osztályokra, hiszen a leágazásba kerülő tanulók száma osztályonként átlagosan csupán 3-4 fő;*

- *a technikusképzés keretében oldja meg az általános vegyész szakmunkásképzést is, így a képzést nagyobb tanulólétszámmal indíthatja, a technikusjelöltek kiválasztására – még az egyetemi, főiskolai felvételek után is – nagyobb a mérési lehetőség;*

- *megoldható az ipar szükségleteinek megfelelően a speciális (bio-, gumi-, műanyagipari) technikusképzés az általános vegyésztechnikusképzés mellett;*

- *a gyenge képességű, későbbiekben valószínűleg lemorzsolódó tanulók számára a leágazásban lehetővé teszi a szakmunkás oklevél megszerzését vállalati igényeknek megfelelően;*

- *a pályakorrekciót a gimnáziumi leágazáson való továbbtanulás lehetőségével biztosítja;*

- *a közismereti tárgyak programjával magasabb szintű általános műveltséget ad minden szinten a végzős tanulóknak;*

- *a nyelvvizsga megkövetelésével legalább egy idegen nyelv ismeretét biztosítja.*

Véleményünk szerint az ilyen rendszerű szakképzés nemcsak a vegyiparban, hanem mindazokban a szakmákban előnyösen megvalósítható, ahol a szakmunkásokkal szemben támasztott követelmények nem térnek el alapvetően a technikus szakmai szinttől, azaz a szakmunkás képesítés nem támaszt túlságosan sok manuális követelményt, inkább átfogó, elméletigényes képzést követel.